

Tartalom:

EU szimbólumok	2
Az európai unió rövid története	3
1945-1959-A hatvanas évek – a gazdasági fellendülés időszaka	3
1960-1969-A hatvanas évek – a gazdasági fellendülés időszaka	3
1970-1979-Bővülő közösség – a csatlakozók első köre.....	3
1980-1989-Európa átalakulóban – a berlini fal leomlása.....	3
1990-1999 - Határok nélküli Európa.....	4
2000- napjainkig - A további bővülés évtizede	4

EU szimbólumok

A nemzetállamokhoz hasonló módon az EU is használ hivatalos jelképeket, szimbólumokat, talán azért is, hogy erősítse az állampolgárok EU- és európai azonosulását.

	<p>csillagos zászló 1955. óta volt az Európai Tanács jelképe, amit 1986-ban emeltek az Unió hivatalos lobogójává. A háttér a kék eget, a csillagok az európai embereket szimbolizálják. A 12-es számnak nincs köze a tagállamok számához, a teljességet és a tökéletességet jelképezi. Az európai zászló használata mellett a tagállamok megtartják saját nemzeti lobogóikat is.</p>
	<p>Az Európai Közösség himnusza az Örömdóda. Az Európai Unió állam- és kormányfői az Európai Tanács 1985-ös milánói ülésén <i>Ludwig van Beethoven IX. szimfóniájának negyedik tételéből</i> az Örömdódat fogadták el európai himnusznak. Emellett minden tagország megőrzi saját nemzeti himnuszát. A közös himnusznak hivatalosan elfogadott szövege nincs</p>
	<p>1999. január 1-jén az €uró lett az egységes európai valuta. Az euró bankjegyek és érmék 2002. január 1-jétől kerülnek forgalomba. Az euró logót a görög Épszilon (ez a kultúra az európai civilizáció közös bölcsője) és az Európa szó első betűje nyomán alkották meg. A két párhuzamos vonal az euró stabilitását jelképezi.</p>
	<p>További szimbólumok az évente átadott Európa-díjak, az európai útlevél és a május 9-i Európa Nap. Ekkor ünneplik az Unió minden tagállamában a hivatalos Európa Napot annak emlékére, hogy <i>Robert Schuman¹ francia külügyminiszter</i> 1950. május 9-i nyilatkozatában javaslatot tett az Európai Szén- és Acélközösség létrehozására.</p>

¹ Robert Schuman, jogász, államférfi, 1948 és 1952 között francia külügyminiszter, az európai egység egyik atyja.

Az európai unió rövid története

1945-1959-A hatvanas évek – a gazdasági fellendülés időszaka

Az Európai Unió történelmi gyökerei a második világháborúig nyúlnak vissza. Az európaiak eltökélt szándéka, hogy hasonló öldöklés és pusztítás a jövőben ne fordulhasson elő. Európa azonban nem sokkal a háborút követően kettészakad, és megkezdődik a negyven évig tartó hidegháború. A nyugat-európai nemzetek 1949-ben létrehozzák az Európa Tanácsot, ami az első lépést jelenti az együttműködés irányában, hat ország azonban ennél többet szeretne

1960-1969-A hatvanas évek – a gazdasági fellendülés időszaka

A hatvanas évek az „ifjúsági kultúra” születésének időszaka. A világszerte tizenéves rajongók tömegeit vonzó beategyüttesek, elsősorban a Beatles feltűnése hozzájárul a kulturális forradalom térhódításához, a generációs szakadék növekedéséhez. A gazdasági növekedés töretlen, amit az is elősegít, hogy az EU-országok közötti kereskedelemben megszűnnek a vámok. Megegyezés születik az élelmiszer-termelés közös szabályozásáról is, ezzel sikerül leküzdeni az élelmiszerhiányt; hamarosan már az élelmiszer-felesleg okoz fejtörést. 1968 májusát a párizsi diáktüntetések teszik emlékezetessé; számos társadalmi és magatartásbeli változás forr össze „a 68-as nemzedék” nevével.

1970-1979-Bővülő közösség – a csatlakozók első köre

1973. január 1-jén Dánia, Írország és Nagy-Britannia csatlakozik az Európai Unióhoz, és ezzel kilencenő a tagállamok száma. Az 1973. októberi rövid, ám véres arab-izraeli háború eredményeként energiaválság és gazdasági nehézségek köszöntenek be Európában. Véget érnek az utolsó jobboldali diktatúrák Európában: 1974-ben Portugáliában megbukik a Salazar-rezsim, a következő évben Spanyolországban meghal Franco tábornok.

Az EU regionális politikája keretében megkezdik a munkahelyteremtést és az infrastruktúrafejlesztést célzó átutalások folyósítását Európa elmaradottabb területei számára. Növekszik az Európai Parlament uniós ügyekben gyakorolt befolyása, és 1979-ben Európa polgárai első ízben választhatják meg közvetlenül európai parlamenti képviselőiket.

1980-1989-Európa átalakulóban – a berlini fal leomlása

A gdanski hajógyárban 1980 nyarán lezajlott sztrájk nyomán Európa, sőt az egész világ megismerkedik a lengyel Szolidaritás szakszervezet és vezetője, Lech Walesa nevével. 1981-ben Görögország csatlakozásával tízre bővül az EU tagjainak száma; öt évvel később Spanyolország és Portugália is belép az Unióba. 1986-ban aláírják az Egységes Európai Okmányt. Ez a szerződés fekteti le az alapját annak a nagyszabású, hatéves programnak, amelynek célja, hogy az európai integráció problémáit az uniós országok közötti kereskedelmi forgalom szabad áramlásának biztosításával, azaz az „egységes piac” létrehozásával oldja meg. Sorsdöntő politikai átalakulások közepette 1989. november 9-én leomlik a berlini fal, 28 év után újra megnyílik a Kelet- és Nyugat-Németországot elválasztó határ, a két ország hamarosan újraegyesül.

1990-1999 - Határok nélküli Európa

A közép- és kelet-európai kommunista rendszerek bukásával Európa népei közelebb kerülnek egymáshoz. 1993-ra megvalósul az egységes piac és a négy szabadság: az áruk, szolgáltatások, személyek és tőke szabad áramlása. A kilencvenes években két újabb szerződés születik: 1993-ban az Európai Unióról szóló **Maastrichti Szerződés**, 1999-ben az **Amszterdami Szerződés**. A közös európai problémák sorában megjelenik a környezetvédelem ügye, és felmerül, miként valósítható meg az együttes cselekvés a biztonság és a védelem területén. 1995-ben három új taggal bővül az Unió: csatlakozik **Ausztria, Finnország és Svédország**. Egy apró luxemburgi település, Schengen adja a nevét annak a megállapodásnak, amelynek eredményeként fokozatosan megszűnik az útlevél-ellenőrzés az országok közötti személyforgalomban. Fiatalok milliói tanulnak külföldön uniós támogatás segítségével. A mobiltelefonok és az internet térhódítása megkönnyíti a kommunikációt.

1999. január 1.

Tizenegy országban (majd 2001-ben Görögországban is) bevezetik az eurót, egyelőre csak számlapénzként, kereskedelmi és pénzügyi ügyletek lebonyolításánál. Az euro-késszempénz csak később kerül forgalomba. Az euro-zónába tartozó országok: Ausztria, Belgium, Finnország, Franciaország, Görögország, Hollandia, Írország, Luxemburg, Németország, Olaszország, Portugália és Spanyolország. Dánia, Svédország és az Egyesült Királyság egyelőre úgy dönt, hogy nem vesz részt a valutaunióban.

2000- napjainkig - A további bővülés évtizede

Az euró válik számos európai polgár új fizetőeszközzé. 2001. szeptember 11-én eltérített repülőgépek csapódnak New York és Washington épületeibe; ez a nap a „terrorizmus elleni háború” kezdetének jelképévé válik. Az EU országai fokozzák együttműködésüket a bűnözés elleni harcban. 2004-ben tíz újabb ország csatlakozik az EU-hoz, ezzel Európa politikai megosztottsága végérvényesen a múlté. Sokan úgy vélik, ideje alkotmányt adni Európának, ám mivel csöppet sem könnyű egyetérteni egy leendő alkotmány tartalmáról, folytatódik az Európa jövőjéről szóló parázs vita.

2004. május 1.

Nyolc közép- és kelet-európai ország – Csehország, Észtország, Lengyelország, Lettország, Litvánia, **Magyarország**, Szlovákia és Szlovénia – csatlakozik az EU-hoz, s ezzel véget ér Európának a nagyhatalmak jaltai, hatvan évvel korábbi

megállapodása nyomán előállt megosztottsága. Ciprus és Málta is EU-tagga válik, Bulgária és Románia belépése pedig 2007-ben várható. További tagjelöltek még Horvátország és Törökország

2007. január 1.

Két további kelet-európai ország – Bulgária Ezzel a tagállamok száma 27-re nő. Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság és

és Románia – csatlakozik az Unióhoz. Tagjelölt ország Horvátország, Törökország.

2011 : Magyarország az EU soros elnöke

